

Consiliul Superior al
Magistraturii

Judecătoria CHIȘINĂU
(sediul Ciocana)

MD-2044, mun.Chișinău
str.Mihai Sadoveanu, 24/1
tel: 022-49-87-33

Высший Совет Magistratury

Суд КИШИНЭУ
(офис Чокана)

MD-2044, мун.Кишинэу,
ул. Михай Садовяну 24/1
тел: 022-33-80-65

22.06.2017

Dosar. Nr. 1-84/2017

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

Mun.Chișinău

Str. Alexandru Lăpușneanu 28

Prin prezenta, în baza încheierii nr. 1-84/2017 din 16 iunie 2017, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Vă expediază cererea de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.307 alin.(1) și alin.(2) lit.a) și lit.c) Cod penal, înaintate de apărătorul inculpatului, avocat avocat Habravan Andrei, în cauza penală de învinuire a lui Moraru Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Anexă: 1. copia încheierii din 29 mai 2017 cu privire la schimbarea membrilor completului stabilit pentru judecarea cauzei penale – 1 filă

2. copia cererii de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.307 alin.(1) și alin. (2) lit.a) și lit.c) Cod penal și înscrisurile anexate – 47 file

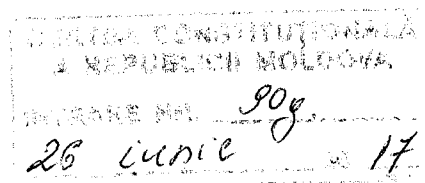
3. copia proceselor-verbal al ședinței de judecată din 16 iunie 2017 – 2 file

4. copia încheierii nr.1-84/2017 din 16 iunie 2017

Total – 56 file

judecător

Paniș Alexei

ÎNCHEIERE

16 iunie 2017
Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana)
instanţa de judecată în componenţa,
preşedintele şedinţei – Sîrbu Victoria,
judecători – Chironeţ Ioana, Paniş Alexei,
grefier – Dologan Dina
cu participarea:
procurorului în procuratura anticorupţie – Ruslan Botnaru,
avocatului – Habravan Andrei,
inculpatului – Moraru Mihail,

mun.Chişinău

examinînd în şedinţă preliminară cauza penală privind învinuirea lui **Moraru Mihail** în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de **art.307 alin.(2) lit.c)** Cod Penal al RM,

c o n s t a t ă :

În procedura Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, se află cauza penală privind învinuirea lui **Moraru Mihail** în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de **art.307 alin.(2) lit.c)** din Codul Penal al RM.

Moraru Mihail se învinuieşte că el, activînd în perioada anului 2011 în funcţie de judecător în Judecătoria Ungheni, fiind la momentul comiterii infracţiunii persoană cu funcţie de demnitate publică al cărei mod de numire este reglementat de art.116 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova şi de art.11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, avînd în virtutea acestei funcţii permanent drepturi şi obligaţii în vederea exercitării funcţiilor autorităţii publice, acceptînd benevol restricţiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acţiuni ce pot conduce la folosirea situaţiei de serviciu şi a autorităţii sale în interese personale, de grup şi în alte interese decît cele de serviciu,-

Contrar prevederilor art. 2 alin. (3) al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică nr.199 din 16.07.2010, din care rezidă că persoana cu funcţie de demnitate publică este obligată să respecte Constituţia RM, legislaţia în vigoare, să respecte cu stricteţe drepturile şi libertăţile cetăţenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate şi promptitudine în spirit de iniţiativă şi colegialitate toate atribuţiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar principiilor legalităţii, respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, imparţialităţii şi nediscriminării,-

Contrar dispoziției art. 15 alin. (1), (2) al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995, din care rezidă că judecătorul este obligat să fie imparțial; să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; să respecte întocmai cerințele legii la îndeplinirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor, a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de judecător, generând o imagine negativă a sistemului judecătoresc al Republicii Moldova pe plan internațional și pierderea încrederii în instanțele de judecată la nivel național, a săvârșit infracțiunea de spălarea banilor prin complicitate, în proporții deosebit de mari și pronunțarea cu bună-știință a unei hotărâri contrare legii în următoarele circumstanțe:

La 05 decembrie 2011 la Judecătoria Ungheni cu cerere s-a adresat Liudmila Prymak care acționa din numele „CHESTER (NZ) LIMITED” privind eliberarea ordonanței judecătorești de încasare a datoriei în sumă de 300 000 000 dolari SUA (trei sute milioane dolari SUA) de la Beleckci Ivan Republica Moldova, MIRABAX INVESTMENTS LIMITED, ООО "ПРОФ - СЕРВИС" РФ, ООО ЦКЭнерго РФ, ЗАО СпецГарант РФ în beneficiar CHESTER (NZ) LIMITED”.

Conform circumstanțelor cazului, la 27 aprilie 2010, între „CHESTER (NZ) LIMITED” și MIRABAX INVESTMENTS LIMITED a fost încheiat contractul de împrumut N. L-A-27/2010 din 27 aprilie 2010 pentru suma de 300 000 000 dolari SUA pe un termen de 18 luni.

Ulterior la data de 05 aprilie 2011 creditorul a încheiat contractul de mandat cu persoana Beleskci Ivan prin care ultimul s-a obligat prin delegație și pe contul mandatului să acorde garanție executării contractului de împrumut, să exercite toate acțiunile necesare îndreptate spre executarea contractului de împrumut N L-A-27/2010 din 27 aprilie 2010.

Executând obligațiunile sale contractuale, Beleckci Ivan a propus în calitate de fidejutor companiile ООО "ПРОФ - СЕРВИС" РФ și ЗАО СпецГарант РФ.

Între companiile menționate și creditorul „CHESTER (NZ) LIMITED” a fost încheiat contractul de fidejusiune la data de 23 august 2011, prin care fidejuserii s-au obligat față de Creditor să execute integral obligația debitorului companiei MIRABAX INVESTMENTS LIMITED, privind restituirea împrumutului conform N. L-A-27/2010 din 27 aprilie 2010.

Întru confirmarea pretențiilor, creditorul a anexat la cererea de chemare în judecată următoarele acte în copii: contractul de împrumut N. L-A-27/2010 din 27 aprilie 2010, contractul de fidejusiune din 23.08.2011, contractul de mandat din 05.04.2011, scrisoarea către debitor, procuri din 16.02.2011.

La 06 decembrie 2011, judecătorul în Judecătoria Ungheni, Mihail Moraru, a admis cererea creditorului și a emis ordonanță judecătorească în vederea încasării sumei de 300 mln. dolari SUA de la debitori.

Drept rezultat, în baza ordonanței judecătorești menționate și a încheierii executorului judecătoresc Svetlana Mocan din 06.12.2011, SA „Moldindconbank” la 30 iulie 2012 a transferat suma de 300 000 000 dolari SUA către pretinsul creditor - CHESTER (NZ) LIMITED, echivalentul a 5978610000 lei, sumă care urmează a fi calificată prin prisma prevederilor art. 126 din Codul penal ca fiind proporții deosebit de mari.

Astfel, judecătorul Moraru Mihail, se învinuiește că, contrar prevederilor art. 137 alin.(1), 138 alin.(4), 139 alin.(1), 344 alin.(1), 345, 347 alin.(3) și (4), 466 alin. (1), (2), (3) și (5) al Codului procedură civilă, a pronunțat cu bună-știință un act de dispoziție judecătoresc - ordonanță judecătorească în pofida existenței criteriilor prevăzute de art.348 alin.(1) și (2) și 349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, pentru care era obligat să nu dea curs cererii și să refuze primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești.

În ședința de judecată preliminară, avocatul Habravan Andrei, care apără interesele inculpatului Moraru Mihail, a depus cerere privind sesizarea Curții Constituționale și ridicarea excepției de neconstituționalitate, pentru a verifica constituționalitatea art.307 alin.(1) și alin.(2) lit.a) și lit.c) Cod Penal, sub aspectul corespunderii cu art.22 din Constituție și art.7 §1 din C.E.D.O., combinate cu art.114, art.116 alin.(1) și (6), art.119, art.120 din Constituția RM și care încalcă drepturile judecătorului **Mihail Moraru** garantate de art.22 din Constituție și art.7 §1 din C.E.D.O., precum și dreptul acestuia la inviolabilitatea personală la îndeplinirea justiției, garantat prin principiile instituite de art.114, art.116 alin.(1) și (6), art.119, art.120 din Constituție și art.6 §1 C.E.D.O.

În motivarea cererii a indicat că art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) din Codul penal este neconstituțional, or în partea în care dispozițiile articolului dat admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești penale contrare legii, ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii contravine art. 22 din Constituție și art. 7 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și încalcă dreptul judecătorului **Moraru Mihail** garantat de aceste norme constituționale și convenționale. Art. 14 alin. (1) din Codul de procedură civilă statuează că la judecarea pricinilor civile în prima instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță. Conform art. 344 și art. 351 din Codul de procedură civilă, ordonanța judecătorească este un act judecătoresc de dispoziție dat unipersonal de judecător în cazul pretențiilor specificate la art. 345 din Codul de procedură civilă cu statut juridic special ce o deosebește distinct de hotărârea judecătorească prin care se soluționează fondul pricinii.

Dispozițiile art. 307 din Codul penal, prevăd ca infracțiune: (1) Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii... (2) Aceiași acțiune: a) legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave; c) soldată cu urmări grave ...

Prin urmare, dispozițiile art. 307 din Codul penal prevăd în mod exhaustiv și concret actele judecătorești pronunțate ilegal cu bună-știință de către judecător ca infracțiune. Odată ce pronunțarea cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii nu este prevăzută ca infracțiune în art. 307 din Codul penal, răspunderea penală pentru pronunțarea cu bună știință a ei de către judecător conform art. 22 din Constituție și art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului se exclude.

A mai indicat că, judecătorul **Moraru Mihail** se învinuiește în principiu de pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 06.12.2010 contrară legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) din Codul penal. Însă art. 307 din Codul penal nu prevede clar și concret faptul care din actele judecătorești contrare legii enumerate în mod exhaustiv în dispozițiile lui constituie obiectul material al acestei infracțiuni: numai cele recunoscute ca contrare legii și anulate din aceste motive de către o instanță judecătorească competentă în ordinea stabilită de lege sau și cele irevocabile, recunoscute de procuror și organul de urmărire penală la discreția lor ca contrare legii. În lipsa acestor clarități și concretizări în art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) din Codul penal, dispozițiile lui de iure și de facto admit răspunderea penală a judecătorului atât pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri recunoscute ca contrare legii și anulate din acest motiv de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege cât și pentru pronunțarea de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală la discreția lor. Din aceste considerente, consideră că dispozițiile art. 307 din Codul penal contravin art. 114, 116 alin. (1) și (6), 119, 120 din Constituție și art. 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Susține că învinuirea înaintată în baza art.307 alin.(2) din Codul Penal constituie o interpretare extensivă și aplicarea prin analogie a dispozițiilor defavorabile lui **Moraru Mihail**.

În altă ordine de idei, a menționat că ordonanța judecătorească vizată a fost emisă în baza capitolului XXXV din Codul de procedură civilă, n-a fost casată de

vreo instanță ierarhic superioară ca ilegală sau neîntemeiată, a fost executată, fiind în vigoare pînă în prezent.

Suplimentar, avocatul Habravan Andrei a solicitat, în baza art.7 alin.(3) din Codul de procedură penală, suspendarea cauzei penale pînă la expunerea Curții Constituționale asupra sesizării în cauză.

În ședința de judecată inculpatul **Moraru Mihail** a susținut poziția avocatului său.

Procurorul în ședința de judecată a menționat că este dreptul inculpatului de a depune asemenea cerere și că nu este împotriva.

Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei penale, analizînd solicitarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul de judecată consideră că cererea urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Codul de procedură penală dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a actelor normative ține de competența Curții Constituționale.

Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, la pct. 82, a relevat următoarele: „Judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; (4) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate”.

Din conținutul solicitărilor de ridicare a excepției de neconstituționalitate, completul reține că acesta invocă neconstituționalitatea art. 307 din Codul penal al Republicii Moldova, în sensul corespunderii cu art. 22 din Constituția Republicii Moldova și art. 7§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și neconstituționalitatea art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în sensul corespunderii cu art. 119 și art. 124 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Verificînd aspectul întrunirii condițiilor stabilite de Curtea Constituțională prin Hotărîrea nr. 2 din 09 februarie 2016, completul menționează că art. 307 din Codul penal a constituit obiect al controlului constituționalității, existînd în acest

27

sens o hotărîre a Curții Constituționale. Completul de judecată atestă că, hotărîrea Curții Constituționale nu se referă la temeiurile și motivele invocate de către apărare în cererea expusă, existînd o diferență esențială a sesizării Curții Supreme de Justiție, și cea expusă în prezenta cauză de către apărare. Or, în prezenta cauză penală actul judecătoresc nu este anulat, așa cum au fost circumstanțele sesizării precedente privind excepția de neconstituționalitate a art. 307 din Codul penal al Republicii Moldova.

Din analiza Hotărîrii integrale a Curții Constituționale nr. 12 din 28 martie 2017, făcută publică la data 28 aprilie 2017, completul reține că deși la caz, există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale, aceasta are la bază alte temeiuri și motive de solicitare a excepției de neconstituționalitate.

Din aceste considerente completul ajunge la concluzia că în prezent suntem în prezența unor temeiuri și motive noi și avînd în vedere că prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, în speță se impune necesitatea admiterii cererii de sesizare a Curții Constituționale.

În conformitate cu prevederile art. 342 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, raportate la prevederile Hotărîrii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, completul de judecată -

d i s p u n e :

Se admite cererea avocatului Habravan Andrei, care apără interesele inculpatului Moraru Mihail privind sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității art. 307 alin.(1) și (2) lit.a) și c) din Codul penal al Republicii Moldova, ca fiind întemeiată.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art. 307 din Codul penal al Republicii Moldova, sub aspectul corespunderii cu art. 22, 114, 116 alin. (1) și (6), 119, 120 din Constituție.

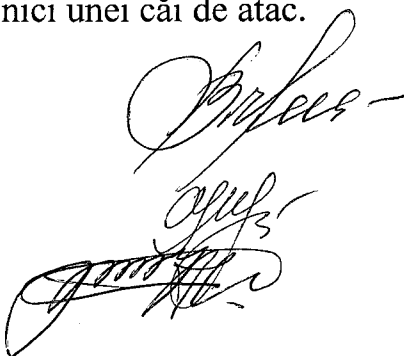
Se suspendă procesul penal în cauza penală de învinuire a lui **Moraru Mihail** în comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 307 alin. (2) lit. c)** din Codul penal al Republicii Moldova pînă la adoptarea soluției de către Curtea Constituțională.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere, sesizarea apărătorului Habravan Andrei și inculpatului **Moraru Mihail**, copia rechizitoriului și copia procesului verbal al ședinței de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecători –

Sîrbu Victoria

Chironeț Ioana

Paniș Alexei

**Judecătoria Chișinău sediul Ciocana
mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu, 24/1**

de la Habravan Andrei

avocat, apărător al judecătorului Moraru Mihail învinuit
în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit.
c) Cod penal

C E R E R E

de sesizare a Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal, sub aspectele menționate în prezenta cerere, aplicat în cauza penală privind învinuirea judecătorului Moraru Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI ȘI NECESITATEA RIDICĂRII EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE.

1. În procedura judecătorei Chișinău sediul Ciocana spre judecare în prima instanță se află cauza penală privind învinuirea judecătorului Moraru Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

2. Conform ordonanței de punere sub învinuire din 31.01.2017 și rechizitoriului, procurorul în Procuratura Anticorupție Ruslan Botnaru îl învinuiește pe judecătorul Moraru Mihail în săvârșirea faptei care rezumativ constă în aceea că, el acționând în înțelegere prealabilă și în participație complexă cu persoane neidentificate, care urmăreau scopul de a transfera bani ce constituiau venituri ilicite, cu scopul de a contribui la realizarea intențiilor infracționale a persoanelor nestabilite la spălarea de bani, a pronunțat cu bună-știință ordonanța judecătorească irevocabilă din 06 decembrie 2011, contrară Codului de procedură civilă și a Legii cambiei nr. 1527 din 22.06.1993. Prin pronunțarea acestei ordonanțe judecătorești contrare legii, judecătorului Moraru Mihail a înlăturat obstacole la realizarea infracțiunii de spălare de bani din Federația Rusă în alte state nestabilite, ceea ce s-a soldat cu transferul de bani în sumă de 300 mln. dolari SUA prin sistemul bancar al R. Moldova prin intermediul instituției financiare BC "Moldindconbank" SA, realizând o etapă componentă a procesului complex infracțional de spălare de bani, care implica mai mulți actori neidentificați din diferite state neidentificate.

Aceste acțiuni ale judecătorului Moraru Mihail au fost calificate juridic de către procurorul Ruslan Butnaru în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, în fapt judecătorul Moraru Mihail se învinuiește în pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 06.12.2010 contrară legii, iar în drept

acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Această faptă pentru care se învinuiește judecătorul Moraru Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal în aceste circumstanțe pune la îndoială serioasă constituționalitatea art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal.

II. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII.

3. Considerăm că art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal, este neconstituțional sub următoarele aspecte.

3.1. Articolul 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal în partea în care dispozițiile lui admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii, ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii contravine art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O. și încalcă dreptul judecătorului Moraru Mihail garantat de aceste norme constituționale și convenționale.

Astfel, conform art. 22 din Constituție nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituie un act delictuos.

Prevederile art. 54 alin. (3) din Constituție nu admit nici o restrângere a drepturilor proclamate în art. 22 din Constituție.

Curtea Constituțională în hotărârea nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității art. II al Legii nr. 56 din 04.04.2014 pentru completarea art. 60 din CP (prescripția tragerii la răspundere penală) a reținut că, "... în materie penală, preeminența dreptului generează următoarele principii și anume: principiul legalității infracțiunilor și pedepselor; *principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie; ...*" (vezi § 45 a hotărârii)

Aceste principii în materie penală sunt garantate și de art. 7 din Convenția E.D.O.

Sub acest aspect, Curtea E.D.O. prin hotărârea din 22.11.1995 în cauza S.W. versus Regatul Unit a statuat că "... art. 7 nu se limitează la interzicerea aplicării retroactive a legii penale în detrimentul acuzatului. Acest articol consacră de asemenea într-un mod general și principiul dreptului penal *nullum crimen, nulla poena sine lege*, precum și principiul, conform căruia o lege penală nu poate fi interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, în special prin analogie..." (vezi § 35 a hotărârii)

Tot în această hotărîre Curtea E.D.O. a menționat că ”art. 7 urmează a fi interpretat și aplicat așa, cum rezultă din obiectul și scopul lui, și în așa mod, încît să se asigure o protecție efectivă împotriva urmărilor și condamnărilor penale arbitrare ...” (vezi § 34 a hotărîrii) Or, conform art. 15 din Convenția E.D.O. nu se îngăduie nici o derogare de la dispozițiile art. 7 din Convenție, chiar și în caz de război sau alt pericol public ce amenință viața națiunii (vezi în acest sens § 34 a hotărîrii, extrasul din care se anexează – anexa nr.1).

Conform art. 14 CPC cu titlul ”Actele judecătorești de dispoziție”

(1) La judecarea pricinilor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărîre, încheiere și ordonanță.

(2) În formă de hotărîre se emite dispoziția primei instanțe prin care se soluționează fondul pricinii.

(3) În formă de încheiere se emite dispoziția primei instanțe prin care nu se soluționează fondul pricinii.

(4) Ordonanța judecătorească se emite la examinarea în primă instanță a pricinilor specificate la art. 345.

(5) Dispoziția judecătorească prin care se soluționează fondul apelului și recursului se emite în formă de decizie.

În afară de aceasta, conform art. 344 și art. 351 CPC, ordonanța judecătorească este un act judecătoresc de dispoziție dat unipersonal de judecător în cazul pretențiilor specificate la art. 345 CPC cu statut juridic special ce o deosebește distinct de hotărîrea judecătorească prin care se soluționează fondul pricinii (vezi de exemplu art. 238-259 CPC ce reglementează hotărîrea în procedura contencioasă)

Dispozițiile art. 307 Cod penal, prevăd ca infracțiune:

(1) Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii ...

(2) Aceeași acțiune:

a) legată de învinuirea de săvîrșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave;

c) soldată cu urmări grave ...

Astfel dispozițiile art. 307 Cod penal, prevăd în mod exhaustiv și concret actele judecătorești pronunțate ilegal cu bună-știință de către judecător ca infracțiune.

Odată ce pronunțarea cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii nu este prevăzută ca infracțiune în art. 307 CP răspunderea penală pentru pronunțarea cu bună-știință a ei de către judecător conform art. 22 din Constituție și art. 7 din Convenția E.D.O. se exclude.

În cauza penală a judecătorului Moraru Mihail după cum am menționat în pct. 2 a prezentei cereri, judecătorul Moraru Mihail în fapt se învinuiește în principiu în pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 06.12.2010

contrară legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave prevăzută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal

În cele expuse mai sus am menționat că dispozițiile art. 307 Cod penal prevăd în mod exhaustiv și concret actele judecătorești pronunțate ilegal cu bună-știință de judecător ca infracțiune.

Odată ce pronunțarea cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii nu este prevăzută ca infracțiune în art. 307 Cod penal, răspunderea penală pentru pronunțarea ilegală cu bună-știință a ei de către judecător conform art. 22 din Constituție și art. 7 din Convenția E.D.O. se exclude, iar interpretarea de către procuror a ordonanței judecătorești ca hotărâre este o interpretare extensivă și o aplicare prin analogie a noțiunii de hotărâre prevăzută de art. 307 Cod penal.

De aceea, învinuirea judecătorului Moraru Mihail în pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 06.12.2010 ca contrară legii și calificarea juridică a acestor acțiuni în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință a unei hotărâri contrare legii, constituie o interpretare extensivă defavorabilă judecătorului Moraru Mihail și o aplicare prin analogie a dispozițiilor art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, contrară art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O.

Sub acest aspect al neconstituționalității art. 307 Cod penal aplicat în cauză, menționăm și faptul că și membrul Consiliului Superior al Magistraturii dl. D. Visternicean, la adoptarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a hotărârii nr. 623/26 din 29.09.2016 a votat împotriva dării acordului la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorului Moraru Mihail, expunându-și în scris dezacordul cu această hotărâre în opinia sa separată (vezi opinia separată care se anexează-anexa nr. 2 la prezenta cerere, deoarece procurorul Ruslan Butnaru n-a anexat-o la materialele cauzei alături de hotărâre - v. 1 f.d. 49-55)

În baza acestor elemente de fapt și de drept considerăm că art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal în partea în care dispozițiile lui admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei ordonanțe judecătorești contrare legii, ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii contravine art. 22 din Constituție și art. 7 din Convenția E.D.O.

De aceea considerăm că învinundu-l pe judecătorul Moraru Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 06.12.2010 contrare legii, ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător

a unei hotărâri contrare legii, **procurorul Ruslan Butnaru i-a încălcat dreptul judecătorului Moraru Mihail garantat de art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O. de a nu fi condamnat pentru o faptă, care în momentul săvârșirii ei, nu constituie o infracțiune prevăzută de lege.**

3.2. Articolul 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal în partea în care dispozițiile lui prevăd răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută ca contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală la discreția lor, contravin art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O., art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O. combinat cu art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție E.D.O.

Acest fapt în cauza penală a judecătorului Moraru Mihail învinuit în săvârșirea infracțiunii prevazute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, încalcă dreptul lui la inviolabilitatea personală la îndeplinirea justiției garantat prin principiile instituite de art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenția E.D.O.

Argumentăm aceste afirmații ale noastre prin următoarele elemente de fapt și de drept.

Curtea E.D.O. în hotărârea din 22.11.1995 în cauza S.W. versus Regatul Unit a statuat că din principiile de drept penal, garantate de art. 7 din Convenția E.D.O. rezultă că orice infracțiune trebuie să fie clar prevăzută de lege, totodată este necesar ca oricine să poată înțelege din textul articolului respectiv în caz de necesitate care acțiune sau omisiune a lui atrage după sine răspunderea penală. (vezi § 35 a hotărârii, extrasul careia este anexat la cerere – anexa nr.1)

Și Curtea Constituțională, reeșind din aceste cerințe de "calitate a legii" în hotărârea nr. 3 din 23.02.2016 a subliniat că "... dispozițiile aplicabile cărora autoritățile le dau interpretări contradictorii, care se exclud reciproc, nu îndeplinesc cerința de "calitate a legii" impusă de Constituție și de Convenția Europeană" (vezi § 116 a hotărârii)

Dispozițiile art. 307 Cod penal nu corespund cerințelor de "calitate a legii" garantate de art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O.

Astfel, dispozițiile art. 307 Cod penal prevăd ca infracțiune atât în aliniatul (1) cât și în aliniatul (2) a lui pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.

Însă în art. 307 Cod penal nu este prevăzut clar și concret faptul care din actele judecătorești contrare legii enumerate în mod exhaustiv în dispozițiile lui constitui obiectul material al acestei infracțiuni: numai cele recunoscute ca contrare legii și anulate

din aceste motive de către o instanță judecătorească competentă în ordinea stabilită de lege sau și cele irevocabile, recunoscute de procuror și organul de urmărire penală la discreția lor ca contrare legii.

În lipsa acestor clarități și concretizări în art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal, dispozițiile lui de jure și de facto admit răspunderea penală a judecătorului atât pentru pronunțarea de către el cu bună-știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri recunoscute ca contrare legii și anulate din acest motiv de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege cât și pentru pronunțarea de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută ca contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală la discreția lor.

Din aceste motive, în lipsa acestor clarități și concretizări în art. 307 Cod penal, considerăm că dispozițiile lui în partea în care admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, , însă recunoscută ca contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală la discreția lor contravin art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție E.D.O.

Astfel, conform Constituției:

- justiția se înfăptuiește în numele legii de instanțele judecătorești (art. 114 din Constituție);
- judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibil, potrivit legii (art. 116 alin. (1) din Constituție);
- sacționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea (art. 116 alin (6) din Constituție);
- hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, printre care și pentru procurori (art. 120 din Constituție);
- împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organelle de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii (art. 119 din Constituție);
- procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertatea cetățenilor, conduce și exercită urmarea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești în condițiile legii (art.124 alin (1) din Constituție).

Conținutul acestor norme constituționale mai detaliat este dezvăluit de Curtea Constituțională în jurisprudența sa de interpretarea lor.

Astfel, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului a statuat că:

„ Dispozițiile art. 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție și art. 17 din Legea cu privire la statutul judecătorului, instituie principiul independenței judecătorului, fără de

care este imposibilă o activitate autentică de înfăptuire a justiției. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției... prin declararea inviolabilității judecătorului...

...Esența independenței judecătorului rezidă în autonomia acestuia la adoptarea deciziilor judecătorești. Aceasta presupune că judecătorul urmează să fie ocrotit și să-i fie garantat că la judecarea cauzelor, atribuție conferită de Constituție el nu va fi supus persecuțiilor și nu va putea fi antrenată urmărirea penală pentru modul de interpretare a legii, de apreciere a faptelor sau evaluarea probelor, cu excepția „cazurilor de rea-credință”.”(vezi în §§50 și 59 a hotărârii)

Referitor la „cazurile de rea-credință” a judecătorului la adoptarea hotărârilor judecătorești, **Curtea Constituțională în hotărârea nr. 28 din 14.02.2010** a statuat că inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție (vezi pct. 7.3 a hotărârii).

Principiul securității raporturilor juridice în opinia Curții Constituționale impune ca soluția judecătorului dată în mod irevocabil cu privire la un litigiu să nu fie repusă în discuție (vezi pct. 7.4 a hotărârii).

De asemenea, Curtea Constituțională a menționat că nici un alt organ al puterii de stat nu este în drept să verifice legalitatea hotărârilor judecătorești și să pună la îndoială forța juridică a actului judecătoresc, cu excepția unei instanțe judecătorești competente conform legii în cazurile și modul stabilit de lege (vezi pct. 7 a hotărârii).

Tot în această hotărâre Curtea Constituțională a statuat că judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul intenționat sau din intenție gravă a interpretat sau a aplicat neuniform legea (vezi pct. 7 a hotărârii).

Cu referire la actele internaționale privind independența judecătorului, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 26 din 11.11.2014 privind controlul constituționalității unor prevederi legale referitoare la imunitatea judecătorului (2), din nou a menționat „că independența judecătorului nu exclude angajarea responsabilității acestuia ea fiind realizată sub rezerva unei prudențe, determinate de necesitatea garantării libertății depline a judecătorului contra tuturor presiunilor induse.”(vezi §41 a hotărârii)

De asemenea și Consiliul Superior al Magistraturii ca garant al independenței autorității judecătorești consideră că nu poate fi tras la răspundere un judecător pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile în situația în care hotărârea pronunțată de el nu a fost anulată în ordinea stabilită de lege (vezi hotărârea CSM nr. 208/19 din 22 iunie 2010 și hotărârea nr. 463/20 din 05.07.2016, copiile cărora se anexează – anexă nr. 3).

Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de interpretare a art. 6 §1 din Convenția E.D.O. a statuat că „Principiul potrivit căruia

un tribunal va fi prezumat lipsit de prejudecată personală sau parțialitate este de mult timp stabilit în jurisprudența Curții.

El reflectă un element important al preeminenței dreptului și anume că verdictul tribunalului este definitiv și obligatoriu, cu excepția dacă este clasat de o instanță superioară ca urmare a unor neregularități sau inechități.

Acest principiu trebuie să se aplice în mod echitabil tuturor formelor de tribunal, inclusiv juraților. „(vezi §32 a hotărârii din 10.06.1996 în cauza Pullar versus Regatului Unit (extrasul din care se anexează – anexă nr. 4), precum și §§44-45 a hotărârii Curții E.D.O. din 06.12.2005 în cauza Popov versus Moldova(2))

Codul de procedură penală și Codul de procedură civilă stabilește un șir de garanții procedurale care asigură respectarea acestor principii constituționale și convenționale și dreptul la un proces echitabil garantat de art .6 § 1 din Convenția E.D.O.

Astfel, conform art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (2) Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive sunt obligatori pentru toate autoritățile publice, printe care și pentru procurori și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Hotărârea judecătorească emisă în pricina civilă poate fi controlată de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod (CPC) și de alte legi.

Conform Codului de procedură penală:

- procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoste ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care R.M. este parte, cu prevederile Constituției R.M. și ale CPP (art. 7 alin. (1) CPP);

- condițiile speciale de urmărire penală și judecare față de anumite categorii de persoane, care bevneficiază, conform legii, de un anumit grad de imunitate se asigură în baza prevederilor Constituției, tratatelor internaționale, prezentul cod și altor legi (art. 9 alin. (2) CPP);

- sentințele și alte hotărâri judecătorești în cauza penală pot fi verificate numai de către instanțele judecătorești respective în condițiile CPP (art. 25 alin. (6) CPP);

- urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal în cazul în care în privința unei persoane există hotărârea judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație (art. 275 pct. 7)CPP).

Astfel conform acestor prevederi ale Constituției, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței Curții E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile au caracter obligatoriu pentru toate autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor. **Exepție de la aceste principii fundamentale** ce asigură independența judecătorilor la înfăptuirea justiției este cazul când o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege casează hotărârea judecătorească irevocabilă ca urmare a unor neregularități și inechități.

De aceea judecătorul poate fi tras la răspundere penală și sancționat în baza art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal, doar în cazul anulării hotărârii, sentinței, decizii sau încheierii pronunțate de el, de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, din motivul că este contrară legii și constatării faptului de către procuror că la examinarea cauzei și pronunțarea actului judecătoresc respectiv anulat, judecătorul intenționat a interpretat sau a aplicat neuniform legea.

Și doctrina penală a Republicii Moldova, interpretând științific dispozițiile art. 307 Cod penal, consideră că pentru a aplica dispozițiile lui "este obligatoriu să existe o confirmare juridică a faptului, că hotărârea, sentința, decizia sau încheierea este contrară legii. O astfel de confirmare o reprezintă casarea totală sau parțială a actului procedural corespunzător de către instanța ierarhic superioară" (vezi S.Brînză și V.Stati. Tratat de drept penal. Partea specială, vol II, Chișinău, 2005, pag. 780; A. Barbăneagră, V. Berliiba s.a. Codul penal comentat și adnotat, ed. Cartier juridic, Chișinău, 2005, pag. 492)

De asemenea, sub acest al problemei puse în discuție, menționăm și faptul că asemenea art. 307 din Cod penal al R.Moldova și art. 305 din Cod penal al Federației Ruse prevede ca infracțiune pronunțarea cu bună-știință a unei sentințe, hotărâri sau altui act judecătoresc contrar legii.

Curtea Constituțională a Federației Ruse prin hotărârea nr. 23-π din 18.10.2011 a recunoscut ca neconstituțional art. 305 Cod penal al FR în partea în care dispozițiile lui admit pornirea urmăririi penale în privința judecătorului în baza art. 305 Cod penal al FR în cazul în care actul judecătoresc respectiv, pronunțat de către judecător a intrat în vigoare și nu este anulat în ordinea prevăzută de procedura penală.

În legătură cu aceste constatări ale noastre menționăm și practica contradictorie a Consiliului Superior al Magistraturii referitoare la răspunderea juridică a judecătorului pentru pronunțarea de către el a unui act judecătoresc considerat contrar legii.

Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârile nr. 280/19 din 22.06.2010 și nr. 463/20 din 05.07.2016 a format o practică constantă conform căreia judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești irevocabile în situația în care hotărârea pronunțată de el nu a fost anulată în ordinea stabilită de lege (vezi hotărârile - copiile cărora sunt anexate la prezenta cerere)

Contrar acestei practici prin hotărârea nr. 623/26 din 29.09.2016 Consiliul Superior al Magistraturii a dat acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, în privința a 16 judecători și ex-judecători, pentru pronunțarea de către ei a unor ordonanțe judecătorești irevocabile, neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută ca contrară legii de către Procurorul General interimar E. Harunjen în sesizări la discreția lui. (vezi v. 1 f.d. 40-41, 49-53)

Menționând această practică contradictorie, membrul Consiliului Superior al Magistraturii dl. D. Visternicean, la adoptarea acestei hotărâri a votat împotriva ei și din motivul că ordonanțele judecătorești pronunțate de judecătorii vizați în ea sunt irevocabile și conform art. 120 din Constituție sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice. (vezi opinia separată a dl. D. Visternician - anexa la prezenta cerere)

În baza acestor elemente de fapt și de drept susținem că art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal în partea în care dispozițiile lui admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea cu bună știință de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută ca contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală la discreția lor contravine art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O. combinat cu art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție E.D.O.

La concret, aceste afirmații ale noastre se confirm și prin practica de aplicare a art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal în cauza penală a judecătorul Moraru Mihail.

După cum am menționat în pct. 2 a prezentei cereri în fapt judecătorul Moraru Mihail se învinuiește în principiu în pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabilă din 06.12.2010 ca contrară legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii, soldate cu urmări grave, prevazută de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Această ordonanță judecătorească din 06.12.2010 este irevocabilă, a fost executată și este neanulată pînă în prezent.

Conform art. 116 alin. (1) și art. 120 din Constituție, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței Curții E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărîrea judecătorească irevocabilă are caracter obligatoriu pentru toate autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor.

De aceea, caracterul irevocabil și obligatoriu al ordonanței judecătorești din 06.12.2010 pronunțată de către judecătorul Moraru Mihail garantat de art. 120 din Constituție constituie obiectiv o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) Cod procedură penală, care exclude urmărirea penală pentru pronunțarea lor de către Moraru Mihail și respectiv învinuire lui în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, indiferent de faptul că în opinia procurorului Ruslan Botnaru aceste ordonanțe judecătorești sunt contrare legii și pronunțate în opinia lui de către judecătorul Moraru Mihail pentru a contribui la spălarea de bani de către persoane neidentificate din state neidentificate.

Cele expuse confirmă cu certitudine faptul că la punerea sub învinuire prin ordonanță din 31.01.2017 și la învinuirea prin rechizitoriu a judecătorului Moraru Mihail în săvîrșirea infracțiunii prevazute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, procurorul Ruslan Botnaru i-a încălcat dreptul judecătorului Moraru Mihail la inviolabilitatea

personală la înfăptuirea justiției garantat prin principiile privind înfăptuirea justiției numai de către instanțele judecătorești, independența și imparțialitatea judecătorului la înfăptuirea justiției, posibilitatea contestării hotărîrilor judecătorești numai pe căile de atac a lor prevăzute de lege și caracterul obligator al hotărîrilor judecătorești irevocabile prevăzute de art. 114, art. 116 alin. (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție E.D.O.

Astfel, atît analiza juridică a dispozițiilor art. 307 CP în raport cu normele Constituției, cît și practica de aplicare a lor confirm cu certitudine neconstituționalitatea art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal sub aspectul analizat în acest compartiment al prezentei cereri.

III. HOTĂRÎREA SOLICITATĂ .

4. Curtea Constituțională prin hotărîrea nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (4) lit a) și g) din Constituție a hotărît că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legii ce urmează a fi aplicată la soluționarea unei cauze aflate pe rolul sau instanța de judecată este obligată la cererea părților sau din oficiu să sesizeze Curtea Constituțională.

Curtea Constituțională în pct. 3 a hotărîrii nr. 7 din 13.02.2001 „Pentru controlul constituționalității prevederilor art. 82 și art. 223 din Codul de procedură penală, ”de asemenea a statuat că „*avînd în vedere dispozițiile art. 31 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită nu numai controlul constituționalității actelor normative contestate, dar examinează și sensul atribuit acestora în practică aplicării lor de către organele de drept* (vezi hotărîrea publicată în M.O. nr. 19-20/6 din 22.02.2001).

Pînă în prezent nu este o hotărîre a Curții Constituționale, avînd ca obiect examinarea dispozițiilor art. 307 Cod penal și a practicii de aplicare a lor sub aspectele expuse în prezenta cerere.

În procedura Curții Constituționale spre soluționare se află excepția de neconstituționalitate a art. 307 ridicată din oficiu de către Completul din 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 15.12.2016 în cadrul dosarului nr. 3-10/2016 (D. Manole versus Consiliul Superior al Magistraturii) din motivul că art. 307 Cod penal este contrar articolelor 6, 22 și 116 alin. (1) din Constituție sub alte aspecte decît cele invocate în prezenta cerere.

Conform art. 43 al Codului jurisdicției constituționale fiecare sesizare constituie, de regulă, o cauză aparte. Curtea Constituțională poate dispune conexarea dosarelor, dacă sesizările privesc aceeași problemă.

Deoarece aceste două sesizări privesc aceeași problemă – neconstituționalitatea art. 307 Cod penal, considerăm că ele urmează a fi conexe într-un singur dosar și examinate într-o singură procedură.

Judecătorul Moraru Mihail se învinuiește în săvârșirea infracțiunii prevazute de art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal, constituționalitatea căruia se contestă prin prezenta cerere.

Codul penal este legea penală a R.M. și art. 307 din el intră în categoria actelor cuprinse în art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.

Mandatul avocatului judecătorului Moraru Mihail este anexat la materialele cauzei penale

Astfel condițiile de formă pentru sesizarea Curții Constituționale în cauză sunt întrunite.

5. Din aceste motive, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție și conform hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția R.M., -

SOLICIT :

1. Admiterea prezenței cererei.

2. De a sesiza Curtea Constituțională privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pentru a verifica constituționalitatea art. 307 alin. (1) și (2) lit. a) și c) Cod penal sub aspectele expuse în pct. 3, 3.1. și 3.2. a prezentei cereri, care în opinia noastră contravin art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O., art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O. combinat cu art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și încalcă drepturile judecătorului Moraru Mihail garantat de art. 22 din Constituție și art. 7 § 1 din Convenția E.D.O., precum și dreptul lui la inviolabilitatea personală la îndeplinirea justiției garantat prin principiile instituite de art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenția E.D.O.

3. În baza art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală de suspendat examinarea cauzei penale în privința judecătorului Moraru Mihail, până la expunerea Curții Constituționale asupra sesizării.

Anexe:

- copia opiniei separate a membrului CSM dl. D. Visternician;
- copiile hotărârilor CSM nr. 280/19 din 22.06.2010 și nr. 463/20 din 05.07.2016;
- Încheierea Judecătoriei Chișinău din 18.05.2017 în privința inculpatului Vornicescu Ion;
- Încheierea Judecătoriei Chișinău din 03.05.2017 în privința inculpatului Gubenco Serghei;
- Încheierea Judecătoriei Chișinău din 03.05.2017 în privința inculpatului Marchitan Gheorghe.

Cu respect,

Andrei Habravan
avocat, apărătorul judecătorului Moraru Mihail
învinuit în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal